

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 37

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refușă — Articuliile nepublicate nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 1 Decembrie, 1892.

În parlamentul austriac s'au petrecut lucruri, cari trebuie să insufle ingrigiri serioase stăpânitorilor nostri magiari asupra cărora revenim din nou.

Sistemul actual de guvernare a fost combătut de bărbații cei mai de influență din jumătatea de dincolo a monarchiei. Între alții Hohenwarth și prințul Schwarzenberg bună-ora nu ridică cuvântul la ocaziuni bagatele, vorbele lor deci trebuie puse în cumpănă și măsurate după adevărata lor valoare.

Hohenwarth este acela, care prin articuliile fundamentale ar fi dorit o altă organizare a imperiului și dacă dorința lui nu s'a împlinit, cauza a fost influența magiară, și cu deosebire influența contelui Iuliu Andráșy, care apoi a și fost chemat ca ministru de externe al monarchiei. Astăzi influența magiarilor se pare a fi scăzut ungarilor după o domnie de 25 ani s'au învrăjbit cu toate popoarele liberalismul lor se dovedește din ce în ce numai o mască sub care vor să ascundă terorismul ce-l exercităză asupra popoarelor din patrie.

Desconsiderarea justelor postulate ale naționalităților din țară au ajuns la cunoștința bărbaților de influență în afacerile monarchiei și acestia cred acum de oportunitate să se înalțe în parlament chiar și cestiunea dualismului, a acelei forme de stat, care nu mai mulțămesc nici dincolo, nici dincă de Laitha.

Forma aceasta de stat s'a creat între împrejurări destul de nefavorabile, s'a creat după ce monarchia era îngenunchiată prin căderea dela Sadova și când magiarii au aflat momentul potrivit de a dicta condițiunile și formula de pace.

Dacă ei ar fi perseverat la legile create la 1868, dacă sistemul de egală îndreptățire ar fi luat forme concrete, dacă șovinismul nu i ar fi împins pe cărările cari le bat aji, pôte că acesta formă de stat sub împrejurările în cari ni-e dat să trăim ar fi fost acceptabilă și câștiga și pe aceia, cari o au combătut. Lucrurile precum se vede însă nu s'au desvoltat în direcțiunea cum se cade. Aici magiarii au inaugurat o egemonie din cele mai crâncene asupra celorlalte popoare, dincolo nemții în alianță cu ovreii au năpăstuit pe boemi, pe moravi, pe români și pe tot ce nu e germân și jidan. Frecările și sbuciumările nu puteu să lipsescă.

În cealaltă parte a monarchiei — partida feodală în alianță cu clericali și cu polonii a dat o lovitură putea nică egemoniei germâne-jidane, fără însă ca să o pôtă sdrobi cu desevșire și așa nu sunt mulțămii nici unii nici alții. În Boemia partidele au ajuns până la cușit și nu e speranță de împăciuire, până ce nu se vor împlini dorințele cehilor,

cari ca factor însemnat în monarchie, tind la asigurarea de drepturi, bună oră cum le au magiarii în Ungaria și a căror pretensiune este încoronarea împăratului de rege al Boemiei.

Pusă odată cestiunea pe acest teren — Rieger, fostul conducătoriu al cehilor, a trebuit să se retragă și să facă loc cehilor tineri, cari acum au cuprins tot terenul sub flamura pretensiunilor radicale, dar juste.

Ungurii, cât numai se pôte vor face strașnică opoziție postulatelor cehilor, dar ei aji sunt singuri și între ei este o partidă destul de însemnată, care nu voește să scie de dualism, nici de armata comună cu Austria.

Chaosul la tot cazul se măresc prin faptul, că popoarele nemagiare sunt pe întreaga liniă nemulțămite cu domnia ungară, cu aceea domnie, care le a adus numai amărăciune, desastre economice și politice, cari de cari mai nesuportabile, cari de cari mai fatale, pentru popoarele, ce sunt chemate a trăi și a lucra împreună.

Dușmanii dualismului în Ungaria sunt deci mulți și se înmulțesc și mai tare prin împregiurarea. că magiarii în grandomania lor bucină în lume, că statul sunt ei, și cui nu i place, nu are decât să se ducă să-și caute un alt loc mai cu tică.

Popoarele haiduite astfel, nu vor să asculte de marinosul sfat, ci perseverăză la luptă, își oțlesc puterile, se consolidăză, ca să-și elupte drepturile ce pe căi măestrite și neloiale li s'au luat rënd pe rënd, neremânându-le decât datoria de a da tributul în bani și sânge.

Contele Taaffe nu a apërat pe magiari față de gravele învinuiri, ce s'au ridicat contra lor și așa în o bună diminiță ne putem tređi, că sistemul inaugurat la 1867 are să se clătine din temelii, fără să se aște om, care să-l spriginăză, fără să aibă cineva o lacrimă de vërsat pentru el. Și toate aceste probabil, că nu se întâmplau, dacă magiarii erau drepti și țineau cont de postulatele cetățenilor nemagiar.

Nerespectându-le drepturile, impunându-și limba cu forța, tăurind legi după placul lor, fără de noi, încetul cu încetul au dat doveđi, că au inaugurat un sistem de guvernare nesuportabil și ei vor trebui să-și tragă consecințele din faptele lor.

În astfel de situațiune, pe cine să conțeze? Pe „stélpi” de ai ideii de stat magiar ca Baussnern bună oră și alții asemenea? Omeni de acestia să le facă ispravă la nevoi? Vai de isprava aceea! Și nevoia ne temem că se apropie.

ful după aceea încunosciunțat, plecase cu bărbatul ei cătră Italia.

„Pentru sântu, Robert, tu esti sau numai spiritul tău?”

„Iulia!” esclama eu cu patimă, căci toate sentimentele primului meu amor mi se reimproșpătară în momentul acesta surprinđător. Voiam să me apropiu respectuos — dar ochi-mi erau plini de lacrimi și me aruncau plângându în brațele-i deschise.

Numai după ce ne revenirăm noi în ori observă ea, că nu ne aflăm în odaia ei și îmi dișe: „Vino Robert cu mine, că am să-ți povestesc mult de tot.”

Mână în mână intrarăm în odaia ei. „Aici ne putem descoperi toate secretele”, dișe ea și apoi începurăm a ne povesti multe și mărunte. Eu gustai încă odată plăcerile primului amor, cari le credeam deja stinse.

Iulia, nefericită prin căsătoria cu starostul ei, era acum ca și odinioară, numai că mai frumoasă și mai desvoltată. Focul patimei ni l potolirăm prin sărutări neconținute. Un farmec nedescriptibil zăcea în vorbele și ființa Iuliei. Toate momentele de odinioară trecură pe dinaintea noastră. Prima cunoștință la ospelul surorii sale; sentimentele ce ne conduceau atunci; revederea noastră în grădina domnescă; excursiunea noastră pe apă și jurământul reciproc de amor. Dar — destul pentru noi numai trecutul esista — er nu viitoriul!

Ușa se deschise și în odaia intră bărbatul cel lung și slăbicios, cu întrebarea: „Cu cine te aji Iulio?”

Noi sărirăm sus, căci înaintea noastră stetea starostul, palid ca mörtea. Acela se apropiă de Iulia, o prinse de

Ședința publică a societății „Andrei Șaguna”.

Tinerimea dela seminariul nostru archidieceșan, întrunită în societatea de lectură „Andrei Șaguna” a sërbat Duminecă, în 29 Novembre st. v, în presara S. Apost. Andrei, în mod vrednic de laudă, memoria marelui archiepiscop Andrei bar. de Șaguna, prin arangiarea unei ședințe publice, a cărei program s'a publicat în nrul ultim al fôiei noastre.

La această sërbară au luat parte un număr mare de invitați din Sibiu și jur, între cari o cunună frumoasă de dămne și domnișore. Publicul român prin prezentarea sa în număr așa de mare, a dat dovadă, că de-o parte e pătruns de însemnătatea zilei, revocându-și în memorie suvenirea fericitului archiereu, de altă parte a arëtat un interes deosebit pentru lucrările și produțiunile tinerimei noastre seminariale. Și tinerimea noastră a și meritat această atențiune; ea a fost la culmea chemării sale. Programul a fost executat, după cum a fost anunțat. În cuvântul ocașional dl George Tătar, după o introducere potrivită a arëtat rolul și însemnătatea lui Șaguna pentru biserica noastră ortodoxă și pentru poporul român, cari, deși cunoscute, îi vine ori și cui bine a și le revoca în memorie. În colo piesele au fost bine alese, bine arangiate și predate cu succes deplin. Corul prin precisiunea sa ne-a încântat, ca totdeauna.

Cu un cuvânt, tinerii nostri au procurat fie-căruia care a fost de față o sară plăcută și amasantă.

După terminarea programei, Preacuvioșia Sa dl vicariu Dr. Ilarion Puscaru a rostit următoarea vorbire:

Prea onorat public! Dămnelor și Domnilor!

„Dacă ne prezentăm starea institutului nostru seminarial cu mai puțin de 50 ani înainte de acesta, aflăm, că acest institut era atunci în nesce condițiuni nefavorabile și putem dișe umilitore. Școla clericală de atunci sta din un curs de 6 luni, ce trebuiau aspiranții la statul preoșesc să-și petrecă în Sibiu pentru pregătirea lor, și fiind că anul e de 12 luni, atari cursuri se țineau două pe an, prin urmare ieșiau în tot anul două rënduri de absolvenți ai cursului teologic: Pregătirea celor ce se primiau la cursul clerical era de tot neînsemnată. Cei mai mulți nu aveau altă pregătire, decât aceea ce și-o puteau câștiga în școlile sătesci mai bune.

Atari școle erau mai rari; adică între 20—30 comune abia se afla o școlă mai bună. Între aceste ocupau un loc mai de frunte școlile grănițeresci. Ceice în aceste școle își câștigau pregătirea lor, se socoteau între cei mai bine pregătiți. Clericii cu aspirațiuni

pêrul ei cel lung și castaniu, târîndu-o prin casă și strigându-i: „Tră!tore — femeie de nimic!” Voiam să sar întru ajutor, dar starostul me împinse la o parte, încât picai la pământ.

Sculându-me însă, lăsă pe nefericita la o parte și se întorse cătră mine: „Pe tine te sugrum! Desperat, luai cușitul de pe masă pentru a i-l înfige în pept, dacă nu va tăcea. Dar nebunul me prinse cu mâinile lui osoșe de grumađi și apăsa mereu. În desperarea mea lovii cu cușitul în toate părțile — simțiam lipsa de aer. Deodată căđu nefericita la pământ — era lovit de cușitul meu în inimă!

Iulia se trânti plângend lângă bărbat, er eu steteam la o parte ca petrificat. „Oh,” gândeam eu, de-ar fi numai un vis și de aji fi deștept pe sofa din pavilionul meu. Afurisit să fie Roșul și afurisit portfoiul! o copii mei! o scumpa și nefericita mea Fanny!

Aprôpe de fericirea casnică — și étă, că sum aruncat în întunecimea iadului — sunt un asasin!

Sgomotul din odaia a tređit pe toți din casă. Auđii, cum strigau și cum umblau sus și jos. Nu-mi remase altceva, decât să fug înainte de a fi descoperit de cineva. Pușei mâna pe lumină, ca să-mi luminez din casă afară.

Isprăvirea grozăviei.

Alergând pe scară la vale îmi propusei a merge încă odată în casa mea, a-mi îmbrățișa încă odată sôția și copii, și apoi a fugi, ca un al doilea Cain, prin lume. Dar îmi vë-

FOIȚA.

Noștea strigoilor.

— Novelă de Zschokke. —

(Urmare).

Ispita

Punciul era deja pe masă, când intrarăm în odaie. Un călător străin se preumbla moros prin casă: era un domn înalt, slăbicios și bătrân. Pe scaune era bagage și mai observai și o pălărie de damă și lângă aceea nisce mânuși fine.

Întreacea întră servitoriul în odaie, er streinul se adresa cătră el: „Spune-i soției mele, că me cule, și nu vom pleca până diminiță.”

Eu de asemenea nu mai aveam voie a me reintôrce în pavilionul cel rece, și îmi comanda un pat. Străinul se depărta. Noi ne luarăm punciul între multe povestiri. Puterea rumului me aduse într'o bună dispoziție. Roșul alergă la trăsura și urcându-se cu ajutorul meu în ea, se depărta cu cuvintele: „Ne mai revedem!”

Când intrai erăși în odaie, me întâlni acolo cu o damă carea venise după pălărie și mânuși.

Privindu-me tinera frumoasă, începu a-mi perde mințile, căci, — căci era Iulia, prima mea adorată, carea, după-cum

mai înalte la posturi de protopresbiteri etc. cari aveau o pregătire mai superioară erau de tot rari.

Lucrurile s'au îndreptat spre bine; în locul cursului de 6 luni s'a organizat un institut clerical mai întâiu de un an, apoi de doi și în fine de trei ani; tot așa s'a urmat cu cursul pedagogic. Numărul studiilor și al profesorilor s'a înmulțit; pregătirea, ce se recere astăzi dela clerici, este egală cu pregătirea celor ce și fac studiile la vre-o academie sau universitate; și numai în mod excepțional se admit și cu pregătire mai puțină. Cu drept cu vânt putem privi institutul nostru seminarial ca o scollă superioară în rândul celorlalte categorii de școle profesionale române, pentru-că elevii institutului nostru seminarial atât în ce privește instrucțiunea cât și purtarea lor din afară, emulază cu cei mai aleși tineri dela academii. O probă eclatantă despre acesta au dat ei astăzi prin purtarea lor demnă și prin producțiile lor literare, ce care au delectat un public atât de distins ca cel ce se află de față.

Îmbunătățirile și progresul așa de vădit, ce a făcut institutul nostru seminarial pedagogico-teologic într'un timp relativ scurt sunt de a se mulțami în parte mare Marelui și nemuritoriului metropolit Andreiu Bar. de Șaguna.

Elevii seminariali știu această, căci ei învață toate din istoria lui bisericească; ba mai mult, ei imediat și beneficiază de acele îmbunătățiri, căci ceea ce nu era mai înainte, ei se adăpostesc cu cuartir și vipt în aceste case, care se numesc proprii ale seminarului.

Este dară just, cu vrednicie și cu dreptate este ca ei să se arate cu grațitudine, cătră binefăcătorii și ai nemului nostru.

Aprețuind ei faptele și binefacerile Marelui Andreiu dau probe, că înșiși sunt în calea cea bună a progresului moral și cultural.

Sun autorizat înainte de toate pentru aceste îndelungi și manifestațiuni laudabile ale elevilor nostri seminariali, a descoperi complăcerea Esclenției Sale, înalt Preasânțului nostru arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, care este împedat prin indispozițiune sanitară a participa la această întrunire festivă, dară care din pozițiunea sa arhierescă neîncetat pōrtă grige părintescă de prosperarea institutului nostru seminarial și dă binecuvântarea sa asupra lucrărilor elevilor seminariali, potrivite cu chemarea lor.

Mai departe me simt îndemnat în numele tuturor celor de față a exprima căldurosă mulțamită dlui profesor seminarial Dr. Daniil Barcian, care ca președinte al societății „Andreiu Șaguna” și de astădată a dat probe de o bună conducere a tinerimei seminariale în calea progresului și a conduitii bune; în fine mulțamesc elevilor seminariali întruniți în societatea lor, pentru-că și de astădată în presera săntului Andreiu, întru amintirea faptelor mărețe ale Marelui arhiepiscop și metropolit al bisericei noastre, ce a purtat acest nume, ne-au delectat în mod atât de plăcut cu interesantele lor producțiuni literare, asigurându-i, că simpatiile noastre vor fi cu ei totdeauna pe terenul științei și al culturii naționale.

În fine mai amintim, că societatea a primit cu ocaziunea această mai multe felicitări telegrafice, ér ca oferte benevole au intrat în favorul societății aprōpe 100 fl. în numerar și mai multe cărți pentru bibliotecă.

Revista politică.

În camera României dl ministru Lahovari răspundând d-lui dep. Stoicescu a făcut unele declarațiuni de tot importante. Densul își începe vorbirea, ținând, că vorbele dlui prim ministru au răsturnat istoria de fantasmă a diarelor liberale, pe care dl Stoicescu a adus-o la tribună.

Dl Catargiu, atât de insultat de liberali, resuma în sine trei epoce mari ale istoriei noastre. (Aplause) Liberalii falsifică istoria cu nedemnită.

Oratorul respunde mai întâiu criticelor făcute de dl Stoicescu în privința politicii esterne. Guvernul nu se laudă cu succesele sale; n'au fost lucruri mari, dar liberalii falsifică și aci

Așa, ei spun, că înființarea consulatelor din Macedonia și dela Ismail se datorește lor, închipuindu-și, că guvernul conservator își va face o glorie din această. Au propus și liberalii aceste consulate, dar nu le-au făcut; d-sa au reușit să le facă

Ori-cât de mic merit ar fi, e al d-sale
Dl ministru anunță, că guvernul a reușit să înființeze un consulat la Cernăuți (aplauses).

Dar guvernul nu-și face o glorie din această. Numai liberalii ar fi bătut toba, căci d-lor au deprinderi sgomotoșe.

Trece apoi la convențiile cu Germania și Francia, despre care liberalii spun, că ucid industria română. Dar nu s'au încheiat convenții; suntem numai în tratări și se va vedea atunci, când vor fi gata convențiile. Cât despre arangiamentul cu Germania, am avut toate avantajele și n'am dat în schimb nimic. Ce vreți mai mult?

Cât despre convenția cu Anglia, însași opoziția o laudă.

Opoziția mai contestă guvernului meritul căsătoriei principelui Ferdinand. Dar reclamă-a guvernul această? Meritul e al Maj. Sale regelui. Guvernul n'a făcut alt de cât, că n'a stricat.

A mai vorbit dl Stoicescu de tripla alianță, de românii din Transilvania, făcând astfel din o cestiune foarte gingașă o armă de partid.

N'am exploatat, cum cereți d-vōstră, cestiunea Transilvaniei, pentru-că s'ar fi sporit suferințele românilor de dincolo. Ar fi plătit ei scump o glorie ieftină a noastră.

Acușările făcute de opoziție în această privință sunt ridicole. În adevăr, pe când ne impută pe de o parte, că nu luăm Transilvania, pe de alta ne impută, că nu ne apropiem de tripla alianță. Această e politică de opera bufă.

Dacă n'am luat Transilvania, cel puțin n'am luat de umeri și n'am dat afară pe diariști transilvăneni.

Politica noastră nu atacă pe nimeni, dar urmărește respectarea de cătră ori-cine a drepturilor țerei noastre.

În afacerea Zappa, diarele liberale, chiar cele mai violente, n'au avut ce dice alt de cât, că guvernul nostru a fost prea politicos față cu notele grecesci. Atât mai bine pentru noi, și Europa întrégă ne-a aprobat.

A făcut alusiune dl Stoicescu la un consul român la Constantinopol, căruia i-au lipsit bani din cassa consulatului. Lucrul s'a petrecut sub ministe-

riul d lui Esarcu. Bani n'au lipsit și nu s'a putut dovedi consulului de cât neglijență. Totuși dl Esarcu l'a îndepărtat. Ce vreți mai mult?

Aruncând o privire asupra politicii esterne a liberalilor, domnul Lahovari spune, că liberalii n'au făcut războiul independenței, ci a fost târât de evenimente. Dovadă, că majoritățile parlamentare, și guvernul liberal au fost contra războiului, până în ajun. Domnul D Sturdza, astăzi șeful partidului liberal, era contra războiului, care se temea să nu fim „târâți de curent”. D-l Dumitru Brătianu era contra războiului și scriso de broșură în acest sens.

Partidul conservator n'a îndemnat ca armata română să se retragă la munți. Acesta au propus o d nii D. Sturdza și Ioan Ghica.

Dovadă de neprevădere a liberalilor e, că au vândut mantalele și căciuile soldaților, șase luni înainte de războiu. Mai mult decât atât: n'au făcut recrutare în acel an, înainte de războiu.

Cum se pot dăta unui asemeni partid independența și războiul?

Politica esternă a liberalilor a fost aceea a unei femei bolnave de nevroză: când impertinentă, când umilită. Dovadă impertinența din mesagiu la adresa Austriei și discursul d-lui Grădișteanu la Iași, urmate de scuze umilite și umilitore.

Dar faimosul proiect de convenție consulară? Dacă se vota această convenție, ar fi trebuit acum să dăm consulului grecesc moșiile Zappa

Oratorul nu tăgăduiesc că Brătianu, Cogălniceanu și Rosetti au făcut servicii frumoșe țerei; dar liberalii în zadar se silesc să conteste meritele partidului conservator. Și unii și alții au servit țera; faptele lor nu se pot șterge, ele constituiesc patrimoniul sacru al țerei.

Revenind la politica guvernului conservator, dl Lahovari dice, că ea e simplă, leală, francă, prietenosă cu prietenii, fermă cu cei ce vor să ne încalce, cuviinciosă însă și politică cu toți. Această politică face onorea partidului conservator.

* * *

„Svoboda” publică un articol lung, carele aprōbă modificările proiectate ale constituției și destinate a da un caracter legal óre-căror formalități cari esistă deja. Proiectul nu s'a elaborat încă; îndată ce va fi, el va forma proiectul deliberărilor unei alte întruniri private a deputaților. Diarul adaogă, că óre-cari inimici ai guvernului actual vor critica, fără îndoială aceste modificări, dar este sigur că partea inteligentă a Bulgariei și reprezentanța națională, cari au deplină încredere în dl Stambulov, în urma silințelor sale neobosite în timp de 7 ani pentru a scăpa țera de inimicii sei străini și a-i da o bună administrațiă, vor vedea necesitatea acestor modificări. Acestea nevătmând nici decum drepturile poporului, țera este cu atât mai asigurată cu cât acestea modificări sunt propuse de partidul liberal național prin mijlocirea șefului lui, Dl Stambulov. care a luptat pentru acestea drepturi, din cari partidul liberal ia puterea. Diarul exprimă speranța, că Sobrania se va întruni împrejurul dlui Stambulov pentru a sprigini propunerea sa.

* * *

Ministru de finanțe al României a depus proiectul de buget pe anii 1893—94 pe biroul camelei române. În cei din urmă ani, bugetul general al statului a crescut în mod destul de însemnat. Dela 150.430,309 din 1888—1889 au crescut cheltuelile la suma de 178.470,000 lei, adecă în decurs de 4

dui vestmintele murdărite de sângele starostelui și tremurau de grōză.

Pōrta poștei era încuiată. Apucați spre curte, ca să me mântuesc pe-acolo, dar numai decât aușii, cum fugeau și strigau ómenii după mine. Ajunsei la șură, de unde—după cât sciam—puteam ușor străbate spre grădini și apoi la câmp. Abia însă ajunsei la șură, când și puse unul mâna pe mine. În frica această nu-mi remase altceva, decât să arunc lumina cea aprinsă în paiele din șură. Focul isbucni, ér eu fusei mântuit, căci persecutorii mei se întōrseră pentru potolirea focului.

Ajunsei la câmp liber—și fuga! ca o căprioară alungată de căni preste gropi și tufișuri! Dorința de a mai vedea pe Fanny și pe copiii numai încăpea, căci acum me ocupa o singură idee, ideia despre esistința mea proprie. Cugetând la sosirea mea acasă de aseră și la cele ce me asteptau dimineața, nu puteam crede în cele întâmplute.

Dar vestmintele cele sângerânde, vântul rece de dimineață—imi erau dovedi eclatante despre cele sēvērșite. Fugeam necontentit, și oh! se fi avut un fel de uneltă la mine, sau se fi curs un riu prin locurile acele, ași fi încetat de a mai viețui.

Imi curgeau sudorile și im tremurau genunchii de oboșelă—era p'aci să me părăsescă puterile trupesci și se amestec prin locurile acele. Pășind așa tiptil ajunsei în satul cel mai aprōpe de orașelul meu. Nu se făcuse ziua deplin, luna strălucea maestōsă pe bolta cerului azuriu. Când era

sē intru în sat, aușii clopotele trăgându-se într'o dungă—însemna alarm!

Fiesce-care înt me înghimpa, și privind înapoi, ce grozvie! orășelul tot era cuprins de flacără, ce se întindeau spre norii cei subțiri. Și toate aceste eu le-am causat! Eram asasin—tăciunar...

O Fanny! O dragii mei copii! ce somn dulce v'a causat tatăl vostru!

Persecutat de furii și de conștiința mea cea negră imi încordai toate puterile, ca să fug de sunetele aceste de clopote și de lumina focului. Ajunsei într'o pădure și după-ce nu mai vėdui și aușii nimic, cădui la pământ. În durerea mea me încercai a scote erbă și rēdăcini din pământ. Nu mai sciam ce fac—voiam să mor și nu sciam cum.

A fi necredincios, asasin, incendiar într'o singură nōpțe—e grozav! Bine a dis Roșul, că între noi muritorii numai acela e sânt, căruia nu i se dă prilej să pēcătuiescă. Ofere diavolului numai un singur fir de păr și capul întreg va fi al lui. Dar pentru-ce óre l'a adus sōrtea pe sātana în pavilionul meu? Dacă nu ar fi venit, nu m'aș fi duș la punciu; nu m'aș fi întâlnit cu Iulia, ca să uit pe Fanny; nu ași fi omorît pe starost și nu ași fi aprins orașelul! o Dumnezeu! Trebuie să zac acum aci disperat și blăstemat de omenime!

Într'aceea sunau clopotele mereu. Spre bucuria mea încă nu era ziua și puteam spera, ca să mă fug neobservat de nime.

Dar de-odată începu a plânge, căci imi veni aminte' că e prima Maiu! și ziua născerei soției mele! Vai într'u cătră fecire scribam noi ziua această! Și astăzi—oh ce di și ce nōpțe!!

Totodată imi veni în minte, că e și nōptea strigoilor! Lucru de minune. Superstițiunea mea imi făcu nōptea această aprōpe în fiesce care am amară. Căci se povestesc, că nōptea această o serbeză satana pe un deal din apropierea orașelului nostru. Aci se adună apoi toate strigoile bētrâne, torcend la lână albă, vin toate duhurile necurate și toți dimpreună își petrec până dimineața. Eram aprōpe să cred în toate aceste, căci Roșul cu cuvintele cele misterioșe imi sta în gând.

Acum—ce să mai neg—dacă ar fi fost Roșul satana însuși, precum s'a numit, căci apoi i-aș da sufletul meu lui, dacă ar putea șterge din memoria mea cele întâmplute și dacă mi-ar da un ungher pe pământ, pentru a locu acolo cu soția și cu copiii mei, necunoscut de nime.

Dar clopotele sunau în continuu. Se crepa de ziua! Me sculai de pe pământ și-mi continuă calea preste gropi și tufișuri, ca să ajung la drumul de țera.

(Va urma.)

ani un sporiu de 19.049,000. De sporiu acesta s'a împărtașit toate serviciile publice. Proiectul de buget pe anii 1893—94, care se va supune votului corpurilor legiuitoare, se încheie la venituri și la cheltuieli cu suma de 188.379.000 lei, prezentând la venituri față cu anii 1892—93 un sporiu de 12.666,500 lei, din care se acopere adausul de 8.779,000 lei și resursa extraordinară de 3.887,000 lei prevăzute în bugetul anului curent. Noul proiect de buget cuprinde venituri și evaluări basate pe încasările din trecut, ér la cheltuieli prezintă însemnate dotațiuni pentru a se mulțami sarcinile publice — prin urmare bugetul prezentat de ministrul român, este normal și în deplin echilibru.

In 8 Decembre noul ministeriu frances, presidat de dl Ribot, s'a prezentat la cameră.

Declarațiunea, făcută de dl Ribot se ocupă de situațiune numai din punct de vedere general și mai înalt, accentuând, că noul cabinet va continua să urmeze înăuntrul ca și în afară politica, care a avut tot deuna aprobarea camerei.

Alegațiuni grave au fost aduse la tribună în cestiunea Panama; ele nu numai că ating onóra mai multor membrii ai parlamentului, dar tind se desconsidera chiar și reprezentatiunea națională. Guvernul este însă convins, că acordul dintre comisiune și el va asigura deplina manifestare a adevărului, el însă afirmă voința a soluția de a ajuta parlamentul și justiția pentru a se face lumină, însă, nu mai puțin este voința sa de a rămâne fidel principiilor separatiunei puterilor, principii la care s'au atașat toți ministrii.

Slăbiciuni individuale nu trebuie să amenințe republica și mai cu samă opera indeplinită de actuala cameră, operă de care ea trebuie se fie glorioasă.

„Se fim severi pentru greșelile comise“, sunt cuvintele primului ministru, „dar să nu ne oprim prea mult timp privirile asupra acestor mizerii, și se merge înăainte“.

Declarațiunea espune pericolul, ce ar urma, dacă s'ar da ascultare cu ușurință discursurilor, care au de scop să facă să cadă opiniunea publică.

Trebuie ca adunarea să voteze cele 12 decimi provisorii și să se ia în studiu regimul beuturilor și convențiunea franco-elvețiană.

După cetirea declarațiunei dl Hubbard a interpelat guvernul în privința condițiunilor, în care guvernul înțelege să ajute comisiunea de anchetă.

Dl Ribot cere discuțiunea imediată

Dl Brisson presidentul comisiunei, cere a să amana pe a două-și, pentru a se putea stabili o înțelegere prealabilă între comisiune și guvern.

Dl Ribot respinge amânarea și declară că are nevoie să știe dacă se bucură de increderea camerei Discuțiunea imediată s'a primită cu o mare majoritate. Ordinea de și de incredere a fost votată cu 306 voturi contra 104.

Dl Hubbard întrăbă apoi, în interpelarea sa, dacă guvernul va comunica dosarul afacerii Panama?

Dl Bourgeois răspunde că a dat ordin să se facă autopsia cadavrului dlui de Reinach Sâmbatâ; el va comunica ore-care dosare.

Dl Brisson dorește și el acordul între comisiune și guvern, dar cu ore-cari reserve în ceea-ce privește comunicațiunea parțială a dosarelor

Camera respinge cu 308 voturi contra 230 o ordine de și a dlui Hubbard, prin care se cere comunicațiunea totală a dosarelor; ea adoptă o ordine de și a dlui Felix Faure acceptată de guvern.

Camera votază de asemenea urgența relativ la propunerea dlui Ramel, din dreapta, prin care se autorisă deținătorii titlurilor Panama a se constitui în sindicat pentru urmări pe ori-cine va frustra fondurile societății.

Camera a aplaudat în mod călduros declarația ministerială.

Declarațiunea a fost citită la senat de dl Loubet.

„La Roma“.

Diarul „Unirea“ din Blașiu, ne pune în vedere, că pentru bagatela sumă de 250 fl. sau 500 corone putem avé fericirea de a vedé pe Sântia Sa pontificele roman Leo al XIII-lea, care în anul victoriu va avé rara fericire de ași serba iubileul de 50 de ani al episcopiei sale.

Frumos și cinstit lucru!

Nu avem decât să ne câștigăm de parale; celelalte le îngrigesc cei dela „Unirea“. Locul de concentrare va fi Blașul, timpul de plecare: săptămâna patimilor.

Pe sântele Pasci putem fi deci în Roma — și putem să ne învrednicim a sâruta păpușul prea-sântitului papă. —

Și ar fi lucru prost să nu o facem; un bagatel e numai ce să cere. Noi suntem popor bogat, avem scoli, avem biserici, avem fonduri școlare; din prisosința noastră, haid să ne permitem și lucrul de

a vedé pe sântitul părinte, căci e om bătrân, și știe bunul D-șeu trăiva se-și serbeze și iubileul de 100 de ani. — Deci la „Roma“ uniți și neuniți, căci toți suntem români și légănul nostru e Roma, ea ne-a născut și ea ne-a renăscut prin sânta „unație“.

Ce ar fi fost de noi, dacă nu era „unația“ eram cutropiți de serbi de greci, și de altfelii de ómeni, pecând sântul părinte cu iubileul a făcut fórte mult bine pentru noi!

A vârsat din miliónele, ce încurg din filerul st. lui Petru — multe milióne pentru români, i-a îngrămădit cu binefaceri, căci câte palate n'au românii uniți din sudórea „sântuinei parinte“ — bisericele pompoze, cu candelabre de argint, și cu sfetnice lucrurate de tēmplarii cei mai renumiți, tot lucruri de artă, tóte din darul și din munificența Sântiei Sale!

„La Roma“ tineri, ca să aveți pentru ce îmbătrâni, și bătrâni, ca gustând din clima cea veselă a Italiei, să întineriți, și să ve întórceți cu puteri unite pentru-ca să puteți învinge miseria, care v'asteptă acasă și pe care sântul părinte ar putea să o alineze, dar nu ajunge până în Ardél să ne vadă!

„La Roma“ căci cine nu a v'edut acest loc, nu póte fi român, este un fanariot — grecoteiu v'endut, un om, fără de sentimente curate pentru tot ce e românesc — și nici nu merită să fie num'erat între români.

„La Roma“ căci acolo v'asteptă un părinte iubitoriu, un ânger blând ca mielul, un om, care să numesce pe sine „infalibil“, căruia datori suntem să ne închinăm cu capul plecat.

„La Roma“ căci acolo sunt îngropați aceia, cari au propoveduit, că unica mântuitoare bisericească este cea romano-catolică, deci cea greco-catolică nu este încă mântuită, și nici fiul ei, până-ce nu se vor catolicisa cu totul!

Nu fiți mojici românilor, plecați vre-o mie de înși cel puțin, căci de nu, nu are înțeles procesia, căci s'ar lua în nume de réu, dacă voi popor bogat, nu ați fi în stare să riscați nici un p'etrariu de milion floreni pentru așa trebă, adevă să vedeți pe papa!

„La Roma“ căci capul nostru cel v'edut dacă se va învrednici a v' saluta, fața i se va lumina, vi-éța i-se va lungi, și bunătățile, de cari ați fost p'arțasi pân acum, se vor rev'ersa asupra vóstră tot în aceeași m'ésură ca pân acum, și va fi tare bine, veți înota în lapte și în miere, și veți bine-cuv'enta c'ésul, în care v'ați hotăr'it să plecați „la Roma“, să vedeți pe papa!

Deci la revedere „la Roma“, cu toții cari ve iubii n'émul românesc și v'reți să fiți socotiți între români.

Porumbesky.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Comitatul Făgăraș, 7 Decembre 1892 st. n. Onorată redacțiune! Comitatul Făgăraș de un timp încóce a ajuns proverbial în desvoltarea lucrurilor din adunările generale ale comisiunilor municipale. Publicul cetitoriu are cunoștința despre cele ce se întâmplă, căci regulat s'a publicat rapórt, pre cari le am cetit cu atențiune, și le am comparat cu realitatea observând, că corespond adevărului.

Astăzi comitatul nostru a f'ınut éra o adunare generală extraordinară. Obicetele de desbătut față cu ale altor adunări premerse au fost puține, dar totuși destul de interesante pentru a se putea raporta ceva despre demersul lor.

După prezentarea legilor sancționate, s'a pus la ordinea zilei „Rescripte ministeriale“: dl comite suprem Baussneru pentru-ca să arete membrilor comisiunei municipale ce putere are ca p'esedinte, și ce datorințe li se impun membrilor, când acestia vorbesc, — pentru că veți Dómne acestia se și pună uše de îngrădele împrejurul buzelor, când vorbesc, să nu cumva să l'vateme cu vre'un cuv'ent nepotrivit pre d'ensul și satelitti dinprejur, — mai înăainte de pertractarea obiectelor, a dat cetire șș-ilor „regulamentului afacerilor interne“ recercând adunarea să fie cu băgare de sémă la observarea șș-ilor din regulament, căci la dinconță nu va cruța pe nimeni, a pedepsi după ș, pre cari nu se vor supune.

Cel dintăiu obiect între rescriptele ministeriale a fost: Despre denumirea noului guvern.

Comitetul permanent a făcut propunere: ca comitatul Făgăraș să ia la cunoștința cu plăcere denumirea Escelenței Sale dlui ministru Wekerle de ministru p'esedinte al guvernului, și totdeodată să i se trimită adresă de felicitare pentru înaltul post ce l' ocupă, și pentru executarea programului, ce și a luat de resolvat dimpreună cu ceialalți ministri, cari forméză guvernul, se i se voteze încredere cu rugarea se aibă sub scutul părintesc și pre comitatul Făgărașului. Propunerea acestă a dat ansă la una dintre cele mai seriose desbateri între membrii comisiunei municipale. Dr. Andreiu Micu, avocat, unul dintre cei dintăiu membrii, care știe apăra cu serioșitate interesele comitatului nostru, a făcut contra propunere: ca comitatul Făgăraș să ia la cunoștința denumirea dlui ministru Wekerle de ministru p'esedinte al guvernului, fără a i se mai compune adrese, căci un ministru, un guvern își va sci face datorințele în consonanță cu interesele popórelor din patrie și fără de astfel de adrese, cari nice nu sunt la loc acum,

când încă nu se póte sci activitatea noului ministru, noul guvern pentru viitoriu, ba încātu'i pentru programul desfășurat de noul ministru Wekerle, comitatul Făgărașului cu populațiune curat românescă privesce introducerea căsătoriei civile ca stricacióșă dogmelor bisericei nostre crescinesci. Supărăcióșă și de tot neplăcută a fost acestă contra propunere pentru cei din fruntea comitatului nostru, căci cum ar fi de trist pentru comitele Baussner, trimis în fruntea comitatului Făgăraș, să nu și póta aréta sus la guvern influința și puterea sa aici într'un comitat curat românesc, ca adevă comitatul Făgăraș să fie cel dintăiu aderente al programului noului ministru din Budapesta. Drept aceea cu tóta puterea spirituallă și oratoricá a funcționarilor, cari încungiuară pre comitele nostru, acesta s'a pus luntre punte numai să scótă votarea și admiterea propuneri comitetului permanent la valóre de conclus. Alătúra cu contra propunătoriu Dr. Micu în fruntea partidului românesc cari dirig interesele bine p'icepute ale comitatului Făgăraș, mai stau și alți bărbați valoroși, între cari Prea on. domn protopop Iuliu Dan a fost cel dintăiu, care a susținut, că nici decum nu este la loc trimiterea unei adrese de felicitare noului ministru Wekerle și guvernului seu, deórece prin acestă noi cestii din comitatul Făgărașului am aréta mai înăainte, că suntem mulțamiți cu programul unui nou ministru, unui nou guvern, până când încă n'a început a lucra. Nemulțamiri și scăderi mai multe ca în comitatul Făgărașului, unde s'a mai putut vedea? Noul ministru se vindece mai întâiu relele din comitat, și apoi să urmeze adresele de felicitări din parte ne. Dr. Nicolau Șerban, deputat dietal și membru în acest muncicipiu, încă este un bărbat, care lucră mult pentru înăintarea binelui în comitatul Făgărașului. Dânsul susținând propunerea D-ului Micu între altele a șis: să se arete noului ministru tóte relele care bântuie comitatul Făgărașului, și să i se c'éră corigarea lor, acestă să se facă în loc de felicitări. Să nu ne raporteze sus la guvern, că în comitatul Făgărașului tóte merg bine, și e mulțamire generală, căci informațiuni de ac-stea false numai strică, nu dirig. Bolnavul ca să se vindece, trebuie să spună tóte împregiurările din cari au provenit morbul. Cum dar se vindecă bóla comitatului nostru, dacă guvernului se raportează, că comitatul e brilliant de bine, așa că póte aduce felicitări. Au mai vorbit pentru propunerea partidului român membrii din congregațiune on. domni preoți Ioan Dan din Zernesci și Nicolau Aron din Galați.

Punându-se propunerea D-ului Andreiu Micu la vot, aceasta a picat, deórece jidovii, sașii și ungurii (între unguri înțeleg și funcționarii din centru și jur români) au fost în maioritate, — căci toți la comanda f'oispanului au votat cu „igen“ ér cei credincioși causei române cu „nu“.

Ministrului de interne Escelenței Sale dlui Hyeronimi la propunerea comitetului permanent spriginită și de partidul românesc, care partid privesce în dl ministru de interne un bărbat serios, care apreciază după cum s'a v'edut și interesele naționalităților din patrie, i s'a votat o adresă de felicitare din comitatul Făgărașului cu vot unanim.

Alte lucruri mai de interes din adunarea generală extra-ordinară dela 7 Decembre a. c. n. a comitatului Făgăraș, nu sunt de raportat.

Modestie.

Tinérul redator al „Vulturului“ din Orade, fost teatralist magiar, voluntar etc. ér acum ascultător de drepturi la academie de acolo, decând din grația colegilor sei și a șovinismului turbat din Biharea a devenit și el un mic martir național, se vede, că r'avnescă și la mai mult.

Obiectivitatea, pe care până acuma o păstrase bineșor, nu-i mai convine, ci îndrăgit în acel „fecsor szkítás și domnyisor frumosz“, care „sză vegye kai gyela Širia“ și care este „domnu redaktor ála kare facse uisagurile la Sibgyii, uisagu ála pe kare'l tyamă „Tribuna“, cu care a făcut cunoștința în Dobrițin (veți „Vulturul“ nr. 23) i s'a pus la dispozițiune, ca să se împărtașască și el din laurii herostratici, cari și i-a câștigat amintitul „uisag“ din „Sibgyii“ pe terenul bisericesc, școlar și social între români.

În nrul său procsim 24, „Vulturul“ publică o corespondență din Sibiu, care după tipicul „Tribunei“, insultă tot ce nu aparține la faimosul „grup.“

Diariul nostru, reuniunea femeilor române, societatea alésă de aici, și apoi ca un lucru, ce nu póte lipsi nici odată din pomelnicul tribuniștilor, Escelenția Sa metropolitul sunt subiectul acelei ingenioșități modeste.

Este frumósă modestia mai v'ertos la tinerii de „mare speranță“ cum sunt și acești doi fărtați, — dar ce să-i faci dragostei!

Mai departe numai pe calea apucată „frate“ „Vulture“, căci așa cere interesul „nației“.

Sic itur ad astra!

Varietăți.

* (Cărți funduare valache). În „M. Hir-lap“ din 5 Decembre sub titula de sus cetim: „La tribunalul regesc din Turda, precum ni-se scrie, se află cu grămada cărți funduare cu limba valachă. D. e. Nro. . . . Sălciva superioră și inferioră. Com-

posesori nedespărțiți etc. Adecă numele titlul de drept, soiul pământului, toate pe foia 4. sunt scrise în limba valachă. Așa va fi din „Alsó Felső Szolcsva“ Sălciava superioară și inferioară, din Mezö-Bodon: „Budiiul de câmpia“.

Ecă posna! Va se dîcă: întâiu a fost Szolcsva și din ea s'a făcut Sălciava, întâiu Bodon, și apoi Budiiu, întâiu Lona și apoi Luna, etc. Acésta până acum n'am știut-o și avem se o datorim ingeniosității, vre-unui „vaskalapos“ din Turda, care în prostia sa nu scie, că nu tocmai așa de mult, înainte de începerea erei șovinismului, se respecta limba română în cât va prin ținuturile locuite de români.

Dar se întorcem foia și se întrebăm pe respectivul corespondent, se ne spue, câți funcționari români sunt aplicați la oficiile de stat și comitatense din Turda, în acest oraș care este ca o insulă magiară incongruată de o mare română, și care este central unui comitat în majoritate român? Răspundem noi: sunt 2. scrie doi, între 70—80 de oficiali!— Asta apoi scim că e pe placul „fraților“ dela Turda.

* (Constituire.) Societatea „Petru Major“, din Budapesta s'a organizat. Comitetul societății s'a constituit astfel: președinte: George Iuga stud. fil., vice-președ. Petru Hubian stud. med., secretar: Andreiu Pop, casar: Mihail Pop, controlor: Ioan Buda

toți st. jur., notari: Enea Papiu stud. jur. și Iordan Popoviciu stud. fil., econom: Vasile Vășii st. techn., bibliotecariu: Ioan Cifrea st. jur. Comisiunea literară: Atanasiu Brădean președ; Coriolan Nedelcu ref; Ambrosiu Boitor, toți stud. med. Ioan Cifrea, Andreiu Pop stud. jur., Iordan Popoviciu st. fil., Traian Vuia st. techn. Fôia societății „Rosa cu ghimpi“ redactor: Alesandru Străvoiu st. jur., colaboratori: Amos Gligor stud. jur. și Atanasiu Gava stud. med.

* (Cas de mörte.) Corpul învățătoresc dela scôla „Reuniunii grănițaresci din Voila are durerea a ve anunța, cumcă astăzi la 5 ore p. m. vrednica învățătoare dela scôla noastră dómna Regina Bunea a încetat din viețã, în etate de 28 ani, după o muncă apröpe de 10 ani pe terenul scôlei. Fie-i memoria binecuvântată!

Voila, în 8 Decembre n. 1892.

Din public *).

Sătmariu, 5 Decembre 1892.

(„Budapesti Hirnap“ și „Catilina.) Sub titlul senzațional „Catilina“ a apărut în fôia șovinistă magiară un

*) Pentru cele publicate în rubrica acésta, relațiunea nu e responsabilă.

articol.**) Fiind că unii unguri și români cred, că eu așa fi scris acel articol, declar, că eu nimica n'am scris nici într'o fôie magiară despre dl Dr. Lucaciu în viața mea. Cu densusul n'am nici o relațiune politică, amică ori dușmănosă. Nu pot nici apăra, nici acușa pe dl Lucaciu, căci eu n'am nici o cunoscință despre averea d-sale, nici despre principiile politice, prin care se simțese împins în valurile vieții. Cred însă, că moderațiunea ar fi o procedere bună pentru toți. Eu nici nu condamn, nici nu aprob pașii și declarațiunile d-sale. Am însă simpatia pentru familia greu cercată a dsale și în acest respect dela mine se ascepte simțeminte nobile omenesci și românesci.

Ioan Dragoșiu.

Posta redacțiunei.

S. S-ta în G. Se va publica. Poesii populare primim cu plăcere. I. H. în R. Din lipsă de spaț nu s'a putut, dar se va publica.

**) Articolul se ocupă cu dl Lucaciu; deși noi n'am luat notiță despre el, dăm loc acestei declarațiuni. Röd.

Loterie.

Sâmbătă, în 10 Decembre 1892.

Budapesta: 18 15 38 69 83

Nr. 467.

[238] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch de clasa a III-a în parochia Rușor, protopresbiteratul tractului Hațegului — se escrie concurs cu terminul de 30 de zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român“.

Emolumentele parochiale împreunate cu acest post sunt statorite în ședința sinodului parochial ținută la 27 Septembrie 1892, cari pe lângă cuarțir liber, dau suma de 401 fl 20 cr.

Concurenții au a-și așterne suplicele lor instruite conform legilor din vigöre la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul indicat.

In conțelegere cu comitetul parochial concerninte.

Oficiul protopresbiteral gr. orient. al tractului Hațegului.

Petroșeni, la 4 Novembre, 1892.

Avram Stanca, adm. protopresbiter.

Nr. 891.

[239] 1—3

EDICT.

George Petru Stinghie, gr. or. din Brașov, carele de patru ani a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Maria D. Tocanie, asemenea din Brașov, pribegind prin lume, fără ubicațiune cunoscută, în sensul rezoluțiunei consistoriale ddo 27 Octbre a. c Nr 6699 B., se citézã prin acésta, ca în termin de șese luni dela prima publicare acestui edict se se prezenteze la subsemnatul oficiu protopresbiteral, căci la din contrã procesul matrimonial, intentat contra lui din partea soției sale, se va pertracta și decide și în absența lui.

Brașov, 14 Novembre, 1892.

Oficiul protopresbiteral gr. orient. al Brașovului.

Ioan Petric, protopresbiter.

Nr. 463.

[240] 1—3

EDICT.

Maria Jurj vöd. Dumitru, nasc. în Tirimia-mare, soția legitimă alui Ioan Jurj, econom, gr or. din Laslëul român, care de 3 ani de zile a părăsit pe acum numitul ei bărbat legiuit și pribegind în lume, nu se scie locul unde se află și de mai trăesce sau ba, în înțelesul ordinațiunei Preaveneratului Consistoriu archidiececan de dto 18 Septembrie a. c. Nr. 4579 B. se citézã prin acésta, ca în restimp de 6 luni, dela publicare, acestui edict, se se prezenteze înaintea subsemnatului oficiu protopresbiteral, spre a se răspunde și apăra în contra acțiunei ridicade asuprași de cătrã numitul ei

bărbat, la din contrã procesul se va pertracta și decide și în absența densesi.

Murêș-Oșorheiu, 10 Novembre 1892.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Murêș-Oșorheiului.

Nicolau Maneguțiu, protopresbiter.

Nr. 290 892.

[231] 2—3

Edict.

Ioan Bărboiu din Beriu, comitatul Huniedórei, de religiunea gr. or., care de trei ani trecuți a părăsit pe legiuita sa soție Maria Costescu din Sereca. — fără a se sci ubicațiunea lui se citézã prin acésta a se presenta înaintea acestui for matrimonial în termin de 6 luni, conform rezoluțiunei preavenerabilui Consistoriu archidiececan ddo 2 Octobre 1892. Nr. 5597 B. la dincontra procesul urđit de actor se va pertracta și decide și în absența lui.

Orêștie, 16 Novembre, 1892.

Oficiul protopresbiteral gr. orient. al Orêștiei.

Nicolau Popoviciu, protopresbiter.

Nr. 291.

[241] 1—3

Edict.

Ioan Christu din Dâncu mare, comitatul Hunedórei, de religiunea gr. or., care de 8 ani trecuți a părăsit pe legiuita sa soție Domnica Costescu din Sereca, fără a se sci ubicațiunea lui, — pe basa rezoluțiunei Preavenerabilului consistoriu archidiececan, dto 22 Septembrie 1892 Nr. 6049, B. se citézã înaintea scaunului protopresbiteral al Orêștiei a se presenta în termin de 6 luni dela prima publicare a acestui Edict, căci din contrã, procesul matrimonial intentat asnrãși de soția lui, se va pertracta și decide și în absența lui.

Orêștie, 17 Novembre, 1892.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Orêștiei.

Nicolau Popoviciu, protopresbiter.

Nr. 424/892.

[236] 2—3

Edict.

Samoilã Popoviciu, gr. or. din Aciliu, comitatul Sibiiu, care a părăsit cu necredință pre legiuita lui soție Ana Vâlc tot din Aciliu mai bine de 33 ani fără a se sci ubicațiunea lui, pe basa rezoluțiunei consistoriale din 27 Octobre a. c. Nr. 6783 B se citézã a se presenta înaintea subsemnatului oficiu în termin de șase luni dela prima publicare a acestui edict, căci la din contrã procesul matrimonial

intentat asuprași de soția lui se va pertracta și decide și în absența lui.

Seliște, 23 Novembre, 1892.

Oficiul protopresbiteral gr. orient. al Seliștei.

Dr. Nicolae Maier, protopresbiter.

Nr. 1209.

[242] 1—3

Publicațiune de licitațiune.

Prin acésta se aduce la cunoscință publică cum-cã **Marți în 27 Decembre 1892 stil. nou la 10 ore a. m.**, se va da în arëndã prin licitațiune publicã, **ținendã în cancelaria oficiului comunal de aici, dreptul de morãrit la mör comunei Sebeș-inferior pe timpul de 3 ani.** — începënd dela **1 Ianuarium 1893 stil. nou până la 31 Decembre 1895 stil. nou.**

Prețul strigãrei e **621 fl. v. a.** Doritorii de a licita au a depune **10%** ca vadiu.

Condițiunile de licitațiune mai de apröpe, se pot afla și ceti până atunci, în örale oficiöse la subsemnatul oficiu.

Sebeșul inferior, (cercul protopretorial al Sibiiului) în 4 Decembre 1892 st. nou.

Oficiul comunal:

Moise Gruia, subjde.

Ivan, notariu.

Publicațiune de licitațiune.

Comuna bisericescã gr.-orientalã din **Drãguș** comitatul Fãgãrașului publicã licitațiune minuendã pentru **clãdirea unei biserici noue de material solid**, cu condițiunile din planul de clãdire aprobat de preavenerabilul consistoriu archidiececan de sub Nr. 1554/1890, și în sensul licenței de clãdire din partea Inclitului oficiu comitatens de sub Nr. 8162/1891. Prețul strigãrei va fi **20,000 fl. v. a.** Intreprindëtoriu va da și întreg materialul de clãdire.

Licitațiunea se va ținé în **8 Ianuarium 1893 cãl. nou la 10 öre ante de amêdi în comuna Drãguș**, la care se invitã domniile arhitecti cari voesc a licita.

Licitanții au a depune vadiu **5%** din prețul strigãrei era intreprindëtoriu minuend, după aprobarea contractului de cătrã Preavenerabilul consistoriu archidiececan, va depune cautiune de **10% în bani gata**, sau în obligațiuni de stat ori în realități, care va servi ca garanție încă 3 ani dela colaudare incolo.

Condițiunile de clãdire, apoi planul și licența se pöte vedea la președintele comitetului parochial gr or. în Drãguș.

Drãguș, în 27 Novembre, 1892.

Ioan Fãgãrașan, George Codru, președinte. epitrop.

Extract de Cognac-Quint.

Marca de sentire pentru Extract de Cognac-Quint.

Spre a produce imediat un cognac escelent, sënãtos și substanțial, care nu se pöte deosebî de cognacul veritabil francez, recomand acésta specialitate **probatã.**

Prețul pentru 1 chg. (de ajuns la 100 litri cognac) fl. 16 v. a., receptul se alăturã gratuit. Eu garantez pentru cel mai succes și fabricat sãnëtos.

Cruțare de spirt

se face prin neintrecuta mea **esență de întãrit** vinarsul. Acésta dã beuturii un gust plăcut și picant și se aflã numai la mine de vëndare.

Prețul **3 fl. 50 cr.** pro chg. (la 600—1000 litri inclusive mandatul de instructiune).

Afarã de aceste specialități oferez tot felul de esențe pentru fabricarea de **rum, rachiu de prune, trevere, amar** și a tuturor **licorurilor spirituöselor** fine esistente, **de oțet și oțet de vin** de o calitate neîntrecută. Recepte se alăturã gratis la pachete.

Lista prețurilor franco.

Pentru fabricate sãnëtoșe se garanteză.

Karl Philipp Pollak,

fabricã de specialități de esențe în Praga.

Representanți solidi se cautã.

[107] 22—50